

VERONICA

PERSONAJE

SOLISTĂ: Sol

POVESTITORUL: Pov.

ISUS: I

SIMON DIN CIRENE

SOLDATUL DE PE DRUMUL CRUCII: S1

VERONICA: V

PILAT: P

SOLDATUL LUI MPILAT: S2

VERONICA ANTAL: VA

FETIȚA MICĂ: F1

FETIȚA MAI MARE: F2

BUNICA: B

MARIA ȘI IOAN

TÂNĂRUL

ACTUL I : VERONCA ȘTERGE CHIPUL LUI ISUS

Sol: De dragul meu pe Golgota ...

Pov: Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos care în marea sa îndurare, ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți, pentru o moștenire nepieritoare și păstrată pentru noi în ceruri. Noi suntem păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă. Pentru aceasta ne bucurăm, deși acum, pentru puțin timp, trebuie să ne întristăm de felurite încercări pentru ca valoarea credinței noastre mai prețioasă decât aurul pieritor, care se încearcă în foc să fie un motiv de laudă, glorie și cinste la arătarea lui Isus Cristos. Pe el, fără să-l

fi văzut, îl iubim; fără a-l vedea, dar crezând în el, tresăltăm de o bucurie negrăită și gloriificată, încredințați că vom ajunge la țelul credinței noastre: mântuirea sufletelor.

De aceea, să fim cu mintea clară, cumpătați în toate; să ne punem toată speranța în harul care va fi dat când se va revela Isus Cristos! Ca niște copii ascultători, să nu ne lăsăm duși de poftele de mai înainte, când eram în ignoranță, ci, așa cum este sfânt cel care ne-a chemat, să devenim și noi sfinți în toată purtarea noastră, pentru că este scris: „*Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt!*”.

Și dacă îl numim Tată pe cel care, fără de părtinire, judecă fapta fiecăruia, să ne purtăm cu teamă în timpul înstrăinării noastre! Știm că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, am fost răscumpărați din purtarea noastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără cusur și neprihănit, era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit, pentru noi, în timpurile de pe urmă. Prin el credem în Dumnezeu care l-a înviat din morți și i-a dat gloria așa încât credința și speranța noastră să fie în Dumnezeu.

Drumul Crucii – Simon din cirene duce crucea lui Isus– gălăgie – voci – Maria și Ioan

S1 (*îl îndepărtează pe Simon de sub cruce, bruscându-l*): Hai că l-ai ajutat destul. Vreau doar să ajungă viu pe culme, să-l pot răstigni ... să-i bat piroanele ... să simt mirosul sângelui acestui Rege ... mare Profet ... hai, pleacă, te-am silit ca să-l ajuți și acum nu mai vrei să îl lași singur?!?! Hai, pleacă!

Simon pleacă, lasă crucea din nou pe umerii lui Isus, se privesc lung.

S1 (*dă cu ochii de Veronica*): Și tu femeie ce mai vrei?

V îi arată marama. **S1** o lasă să treacă.

Fundal - V foarte încet, șterge chipul lui I, I își întipărește chipul pe maramă și o privește cu iubire. **V** strânge la piept marama și **S1**, mai bun, o îndepărtează ușor. Continuă drumul lui I cu zgomot și zarvă.

P (*neliniștit din cauza zgomotelor care se aud până la el, îl cheamă pe S2 și îl întreabă*): de ce nu a ajuns încă condamnatul pe deal? Țipă: de ce încă nu a fost răstignit? Ceilalți doi tâlhari unde sunt? Ce mai așteptați?

S2: Iertare, guvernator! Doar cu acest condamnat avem atâtea probleme!!! Biciuirea, coroana cu spini, un anumit cireneu, mama lui ... multe femei care îl jelesc ... Dar totul este sub control.

P: sub control? Până aici se aude zarva! Țipete, mulțime ... (*răstit*): ce se pretrece, soldat? ... Am eliberat un răufăcător dar m-am spălat pe mâine ... (*i-a ștergarul și-l aruncă*) ... sângele lui, poate chiar nevinovat, tocmai pentru că este nevinovat, să fie asupra lor ... asupra mea ... (*către soldat*) asupra noastră ... Ce este adevărul? (țipă) Ce este adevărul?

S2 pleacă. P rămâne și urmărește scena în continuare.

I cade sub cruce și rămâne căzut. În jurul lui se află Simon, S1 și S2, V cu marama la piept, Maria, Ioan. P privește.

ACTUL II: VERONICA ANTAL

Pov: Vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem. De aceea, lumea nu ne cunoaște pentru că nu l-a cunoscut nici pe el. Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este. Oricine are această speranță în el devine curat, așa cum el este curat. (1 In. 3, 1-2)

În timp ce Pov citește, V îi dă marama VA. Aceasta o sărută și o strânge la piept și o i-a cu sine acasă.

B: Veronica, Veronica ... (*o caută*)! Cred că este din nou în cameră și se roagă! Ce nepoată cuminte și sfântă mi-a dat Dumnezeu să cresc!

VA: iată-mă bunică, vin imediat! Aduc imediat apă, Imediat! (*i-a găleata*). O duc vecinei, săraca, e bolnavă de câteva zile. Pe la moșu o să trec când ies de la biserică. E bolnav și el. Dar merg la Biserică, e vineri, îmi doresc atât de mult să fac Calea cea Sfântă a Crucii !!!

VA i-a de mână pe F1 și F2 și merg zburdând.

VA: Cât ați citit azi?

F1: nu am citit, am repetat tabla înmulțiri.

VA: ooo, tabla înmulțirii!!! Bravo! (glumind): 2x2?

F2: Veronica, ți-a plăcut școala? Mie tare mi-e greu!!!!

VA: da, mi-a plăcut ... și încă îmi place să citesc, să învăț ... citesc, citesc chiar mult ... am primit coroniță în clasa a doua ...

F1: dar în clasa I?

VA (*încet*): în clasa întâi am făcut o poznă! Da, o poznă (*încet, încet, cu tot de glumă*): am spart un geam! (*Râd împreună, ajung la biserică, se închină, se opresc în fața primei stațiuni*)

VA (*murmură, strângând în mâini crucea pe care o are la piept*): O, frumusețe nesfârșită, fața ta dumnezeiască a fost batjocorită, te-au lovit fără milă, te-au scăldat în sânge, te-au scuipat ... Ajută-mă, Isuse, ca prin lacrimi de pocăință, prin mici jertfe și suferințe, să-ți alin și eu nu numai fața, ci și picioarele pline de sânge, pentru ca astfel, drumul până la Calvar să-ți fie mai ușor. (*își șterge lacrimile*). Îngerilor, scrieți în cartea vieții că Isus este al meu și eu sunt a lui Isus.

Cele două fete se uită cu admirație la ea. Își fac cruce, ies din biserică, se joacă șopron.

F1: Veronica, mâine vreau și eu să vin cu tine la Hălăucești la Sfânta Liturghie, te rog.

VA: ești încă mică ... drumul e lung, mâine mergem pe jos.

F1: dar știu și eu drumul, 8 km la dus și deci tot 8 la întors. Nu e mult. Te rog ...

VA: pornim devreme, la cinci! Dar, dacă ai puțină răbdare peste câteva zile este Mirul și atunci te voi lua, vă voi lua. (*către F2*): vrei să vii și tu, nu-i așa?

F2 (*dă din cap afirmativ*): eu vreau să merg cu tine la bolnavi, să le car apă ca și tine, să-i încurajez, să mă rog cu ei, să le vorbesc despre Isus ca și tine ..

VA: și despre viața veșnică ...

F1: Ia-mă și pe mine mâine, te rog, e cald, e vară, mai bine acum decât în gerul iernii... când zăpada e mare și adâncă ... când se aud lupii, ba chiar vin lupii ... dar, cu tine nu mi-ar fi frică. Mi-a povestit Cătălina că tu faci iarna cărarea înaintea lor. Dar, nu ți-e frică de lupi?

VA: mă ajută Dumnezeu și apoi am mereu cu mine arma credinței mele (*și le arată rozariul*).

F2: Veronica, dar de ce nu te-am văzut niciodată la horă?

VA: Am fost și eu la horă de două ori. Prea mult pentru mine, pentru că Isus este mirele meu și Biserica este casa mea! Dar haideți să udăm florile, trebuie să fie proaspete pentru sfântul altar.

F2: Te ajut și duminică ca să le pregătești, bine? O să mă țin de cuvânt, ai să vezi.

Udă florile, se salută, se despart.

Cântec – ref – imn Veronica Antal.

F1, F2 și VA

VA: Mergeți înainte, eu mai zăbovesc puțin, dar vă ajung din urmă. Aștept să treacă căldura!

F1 și F2 se îndepărtează. VA pleacă și ea cu rozariul în mână.

ACTUL III – MARTIRIUL VERONICĂI ANTAL ȘI MOARTEA LUI ISUS

În timp ce Pov relatează martiriul VA, I este răstignit și moare pe cruce.

Fundal – Calvarul

Pov: În ziua de 24 august 1958, întorcându-se de la Sf. Liturghie de la Hălăucești, unde fusese administrat Sf. Sacrament al Mirului, este atacată de un tânăr care a așteptat-o pentru ca să-i păteze viața feciorelnică, închinată lui Dumnezeu. Veronica nu a acceptat și tânărul a înjunghiat-o. După 42 de lovituri (*se aud cuiele răstignirii*) Veronica își dă viața și pleacă pentru totdeauna să-l întâlnească pe Mirele său Divin, întâlnire pe care și-a dorit-o atât de mult. A murit greu, zbatându-se între viață și moarte de la ora 19,00 seara până în zorii zilei către ora 5,00.

I: Eloii, Eloii, lama sabactani! (*fundal*)

Pov: O țarancă dintr-un sat vecin a văzut tot și a reușit să tacă, ascunzând astfel făptașul pentru mulți ani. (*P se apropie și el de cruce*).

Oamenii au găsit-o în câmp, dimineța, acoperită de strujeni. Dar era prea târziu (*I este dat jos de pe cruce și îngropat*).

În pumn strângea rozariul cu toate misterele sale: misterele de durere, de slavă, de bucurie ... de lumină, adăugăm noi azi!

A murit nevinovată, apărându-se eroic până la ultima suflare pentru onoare și demnitate, pentru integritate, cu paza deplină a minții și a inimii, într-o apărare a curăției trupesti și sufletești.

Veronica și-a dăruit viața pe deplin lui Isus și și-a trăi încununarea eroică a martiriului tocmai pentru că a crezut cu convingere neabătută că va învia împreună cu el și va trăi în veșnicie cu el.

ACTUL IV - ÎNVIEREA

Cântec – ref de înviere – V și VA se bucură. Vin și cele două fete și celelalte personaje.

Isus apare înviat.

I (către V): la gândul că mi-ai șters chipul plin de sânge (*către VA*), la gândul că ți-ai dorit sfîinețenia și martiriul pentru mine, mi se umple inima de bucurie. Căci nu este bucurie mai mare decât să fii înțeles în suferință, să nu fii părăsit la necaz, să fii mângâiat în chinuri, să fii ajutat în dureri și greutăți ... Cine face acestea, acela are inimă. Pe calea crucii mele s-a întâlnit inima mea dumnezeiască cu inima ta Veronica iar pe calea martiriului tău inima ta plină de iubire și suferință s-a întâlnit cu inima mea dumnezeiască.

Prin ele, vă chem și pe voi, pe fiecare, care astăzi străbateți calea sfințeniei. Vă purtați voi asemenea lor? Ați privit vreodată, nu doar învarea ci și calea crucii mele? Mi-ați privit lacrimile de sânge ... suferința? M-ați așteptat pe cale, unde știați că o să trec? M-ați ieșit în întâmpinare? Mi-ați șters chipul plin de răni și sânge? Ați făcut măcar vreo faptă bună? Ați întors un suflet de la păcat? Ați ajutat un nevoiaș să se îndrepte înspre împărăție și înspre cer?

Dacă da, atunci vreau să-mi întipăresc chipul dumnezeiesc pe buzele voastre, pe chipurile voastre, în inimile voastre, în sufletele voastre ... pentru ca toți să recunoască în voi Învierea mea!

F1: Isus a înviat! Isus a înviat!

F2: Veronica a înviat! E în cer! E cu Isus!

F1 și F2: Vom învia și noi! Vom învia și noi!

Toți: Vom învia și noi! Vom învia și noi!

Pov: Așadar, ce vom zice? Noi, toți care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui? Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin Botez în moartea lui pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel și noi să umblăm într-o viață nouă. Căci dacă am fost împreună sădiți într-o moarte asemănătoare cu a lui, la fel vom fi în înviere, știind bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimicit, așa încât să nu mai fim sclavii păcatului, fiindcă cel care a murit a fost eliberat de păcat. Dar dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nicio putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus! (Rom. 6, 3-11)

Cântec de înviere